

Θεόδωρος Γρηγοριάδης «Είναι αυτοκαταστροφικό να προβάλλεις μόνο τις εμμονές σου»

Ένα ανέκδοτο αφήγημα του Θεόδωρου Γρηγοριάδη, με τίτλο «Δεύτερη γέννα», παρουσιάζεται σε μορφή θεατρικού αναλογίου με ερμηνεύτρια τη Φιλαρέτη Κομνηνού. Η σκηνοθετική επιμέλεια είναι του Θεοδωρή Γκόνη και η σκηνική της Ελένης Στρούλια. Η παράσταση θα δοθεί αύριο και μεθαύριο στην Καβάλα, στο Απεντομωτήριο (Τελωνείο), και είναι ενταγμένη στο Φεστιβάλ Φιλίππων-Καβάλας, το οποίο, υπό τη διεύθυνση του Θεοδωρή Γκόνη, φέρνει στο προσκήνιο τους δημιουργούς της περιοχής αλλά και νέες, μικτές μορφές έκφρασης.

Συνέντευξη **Βασίλης Πάγκαλος**
 vragalos@makthes.gr

Γνωστός κυρίως από τα μυθιστορήματά του όπως «Κρυμμένοι άνθρωποι», «Ο αρχαίος φάλλος», «Ο ναύτης» ή «Το πατάλι», ο καβαλιώτης συγγραφέας Θεόδωρος Γρηγοριάδης παραδίδει τώρα στη θεατρική σκηνή ένα ανέκδοτο πεζογράφημά του, τη «Δεύτερη γέννα» (θα κυκλοφορήσει τον Οκτώβριο από τις εκδόσεις **Πατάκι**).

Μέσα σε ένα τριήμερο στην Αθήνα, μια καβαλιώτισσα μητέρα γύρω στα 45 προσπαθεί να οργανώσει τα γενέθλια της κόρης της προτού έλθει εκείνη στο διαμέρισμά της. Μέσα σ' αυτό το διάστημα έρχεται αντιμέτωπη με το παρελθόν της, με τις εμμονές της, ενώ κάτι σοβαρό που συμβαίνει στην ίδια και στον περίγυρό της θα τη φέρει σε μια κατάσταση σαν να εγκυμονεί μια νέα ζωή.

Το έργο σας διαδραματίζεται στην Αθήνα και μάλιστα το 2004, χρονιά των Ολυμπιακών. Θέλετε να μας εξηγήσετε αυτές τις επιλογές; Μου άρεσε αυτή η οριακή στιγμή με τους Ολυμπιακούς, όταν όλοι περιμέναμε κάτι, όταν υπήρχε η ελπίδα ότι θα αλλάξει το πολιτιστικό τοπίο και η αισθητική της Ελλάδας. Θέλω πάντα να υπάρχει ένα πλαίσιο ώστε οι ήρωές μου να είναι αναγνωρίσιμοι. Μέσα λοιπόν στην ανακατωσούρα της καινοβργίας Ελλάδας με τους Ολυμπιακούς υπάρχει και η προσωπική τραγωδία της πρωίδας. Και βρίσκεται στην Αθήνα, όπου θα προσπαθήσει να δει πως εξελίχθηκαν τα πράγματα

στη ζωή της. Να δει την αλήθεια της ζωής της σε ένα πιο ουδέτερο έδαφος, πέρα από την εστία της, που είναι η Καβάλα.

Πρόκειται για έναν μονόλογο, για ένα έργο γραμμένο σε α' ενικό πρόσωπο... Ναι, για μένα ήταν πολύ δύσκολο να αποδώσω την ψυχολογία μιας γυναίκας που μιλά σε πρώτο πρόσωπο. Οπότε στη δική της αφήγηση περνούν και άλλα πρόσωπα. «Μιλά» η μάνα της, ο άντρας της, υπάρχουν διάλογοι που αναπαριστώνται, ενώ και η ίδια μιλά ανάλογα με τις περιστάσεις και με τις εποχές. Έτσι, παρόλο που υπάρχει μόνο ένα πρόσωπο, δημιουργείται μια πολυφωνία.

Φιλαρέτη Κομνηνού και Θεόδωρος Γρηγοριάδης.

Έχετε πει σε μια συνέντευξή σας ότι ως συγγραφέας θέλετε να αλλάξετε ύφος. Αυτό κάποτε θεωρούσαν μειονέκτημα. Πώς το εννοείτε εσείς; Πιστεύω πως άλλο είναι αυτό που λέμε «κόσμος του συγγραφέα», και είναι κάτι αναγνωρίσιμο, και άλλο το ύφος του. Ας πούμε ο δικός μου κόσμος θα μπορούσε να είναι όλο αυτό που ξέρετε από τα βιβλία μου: οι εσωτερικές μεταναστεύσεις, η Βόρεια Ελλάδα, ο ερωτισμός κτλ. Αλλά το ύφος ανήκει σε κάθε συγκεκριμένο βιβλίο και σε κάθε συγκεκριμένο ήρωα. Γι' αυτό και κάποιους πολύ

επιτυχημένους συγγραφείς με αναγνωρίσιμο ύφος δεν τους θεωρώ ιδιαίτερα καλούς τεχνίτες. Περνάω καλά μαζί τους, ξέρω όμως ότι δεν είναι οι ήρωές τους που μιλούν αλλά οι ίδιοι. Για παράδειγμα, όλοι οι ήρωές τους είναι πάντα ιδιαίτερα χαρούμενοι, ιδιαίτερα έξυπνοι, ιδιαίτερα σπιντάτοι... Αυτό όμως δεν μου λείπει τίποτα, παρά μόνο ότι ο συγγραφέας δεν βάζει νερό στο κρασί του. Ο χώρος μου είναι η λογοτεχνία, οπότε πρέπει να κάνω μικρές ή μεγάλες βουτιές. Πιστεύω ότι αυτό είναι καλό να γίνεται. Είναι λίγο

αυτοκαταστροφικό να προβάλλεις μόνο τις εμμονές σου.

Ζείτε και δημιουργείτε στην περιφέρεια. Πώς βλέπετε την πολιτιστική ζωή εκτός κέντρου; Κάποτε ήταν σχεδόν ανύπαρκτο... Νομίζω όμως ότι έχουν πέσει πια τα τείχη. Τώρα δεν χρειάζεται κανείς να κατεβεί στην Αθήνα για να δει κάτι πρωτοποριακό ή κάτι πιο σημαντικό. Αυτό μπορεί να γίνει και στον τόπο του. Απλά θέλουν λίγη υποστήριξη ή άνθρωποι που προτείνουν αυτά τα πράγματα, και ίσως λίγη υπομονή, γιατί οι δομές δεν αλλάζουν από τη μια στιγμή στην άλλη. Όταν μια πόλη τρέφεται αποκλειστικά με την τηλεόραση και με κανά δυο περιοδεύοντες θιάσους, πώς να δεχθεί κάτι σύγχρονο και ανακαινισμένο;

Η παράσταση του έργου σας θα παρουσιαστεί μόνο στην Καβάλα; Πρόκειται περισσότερο για ένα θεατρικό αναλόγιο, που βέβαια δεν θα είναι μόνο ανάγνωση αλλά κάτι μικτό: το κείμενο και θα διαβάζεται και θα παίζεται. Νομίζω όμως ότι υπάρχει περίπτωση να επανασχεδιαστεί περισσότερο ως πλήρης θεατρική παράσταση και να παιχτεί στις Σέρρες και στη Θεσσαλονίκη. Πιστεύω ότι θα άξιζε, γιατί παρόλο που διαδραματίζεται στην Αθήνα, το έργο είναι έντονα βορειοελλαδίτικο, με την έννοια ότι κουβαλά τις ιστορίες και τις μνήμες της δικής μας επικράτειας.

Ο Θεόδωρος Γρηγοριάδης για τις παραστάσεις του Φεστιβάλ

Αρκετές εκδηλώσεις του φετινού Φεστιβάλ Φιλίππων-Καβάλας ήταν παραγωγές του ίδιου του Θεοδωρή Γκόνη, που αξιοποίησαν εναλλακτικούς χώρους και συνένωσαν διάφορες τέχνες και διάφορα είδη λόγων. Ο Θεόδωρος Γρηγοριάδης σχολιάζει μερικές απ' αυτές:

«Πλάμη» των αδελφών Αντώνη και Κωνσταντίνου Κούφαλη Ένα καταπληκτικό σύγχρονο έργο και μια άψογη παράσταση (σκηνοθεσία Τάκης Τζαμαρτζής). Θα μπορούσε να είχε ανσβεί είτε στην Αθήνα είτε σε οποιαδήποτε

ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. Δεν είχε να ζητήσει τίποτα.

«Η συνάτη του σελινόρωτου» του Γιάννη Ρίτσου Διάβασε η Λυδία Φωτοπούλου και σκηνοθέτησαν με πολύ σωστό θεατρικό τρόπο ο Δημήτρης και η Λίλα Σωτηρίου. Είχε τρομερή προσέλευση, κάτι σπάνιο για έναν ποιητικό μονόλογο.

«Ο γέρος χορευτής» του Μάνου Ελευθερίου Μια επίσης καταπληκτική στιγμή. Για μένα μετρησε πολύ ότι ένας δημιουργός ανέβηκε στη σκηνή και διάβασε ένα κείμενο πολύ προσωπικό. Και μόνο που έγινε αυτό, ήδη το

θεωρώ ένα σημαντικό δράμα.

«Η ζωή εφάμιλλη» Πολύ ενδιαφέρουσα μορφή θεατρικής έκφρασης, που στη συγκεκριμένη περίπτωση συνέδεσε το θέατρο με τις αφηγήσεις καπνεργατών. Ένας λόγος που αναπαριστάται και θεατροποιείται, ένας λόγος που γίνεται θέμα.

«Μαύρη Ακρόπολη» της Εύας Στεφανίδη Ήταν μια περφόρμανς που δόθηκε στα Λασιπόλυτρα των Κρητών. Μια πολύ τολμηρή πρόταση, κάτι που θα μπορούσαμε να δούμε ίσως σε έναν θεσμό όπως το Φεστιβάλ Αθηνών.